

35 de ani

BURSA
ZIARUL OAMENILOR DE AFACERI

presă independentă

Joi, 9 aprilie 2026, nr. 66 (8060), anul XXXV

12 pagini

Următoarea ediție e-paper a ziarului BURSA este programată pentru 15 aprilie 2026.

Până atunci, citiți știrile afișate în timp real pe

www.bursa.ro

■ Taxa pe tranzacțiile digitale - soluția Parlamentului European pentru acoperirea împrumuturilor contractate pentru redresare și reziliență

PAGINA 3

■ Reuters: Cum se justifică matematic evaluarea SpaceX de 1,75 trilioane de dolari

PAGINA 4

■ Armistițiul fragil între SUA și Iran - optimism la Washington, prudență în Europa și tensiuni persistente în regiune

PAGINA 10

■ China atinge un nou record de foraj în Antarctica

PAGINA 10

■ Șekelul israelian, moneda cu cea mai mare apreciere față de dolar

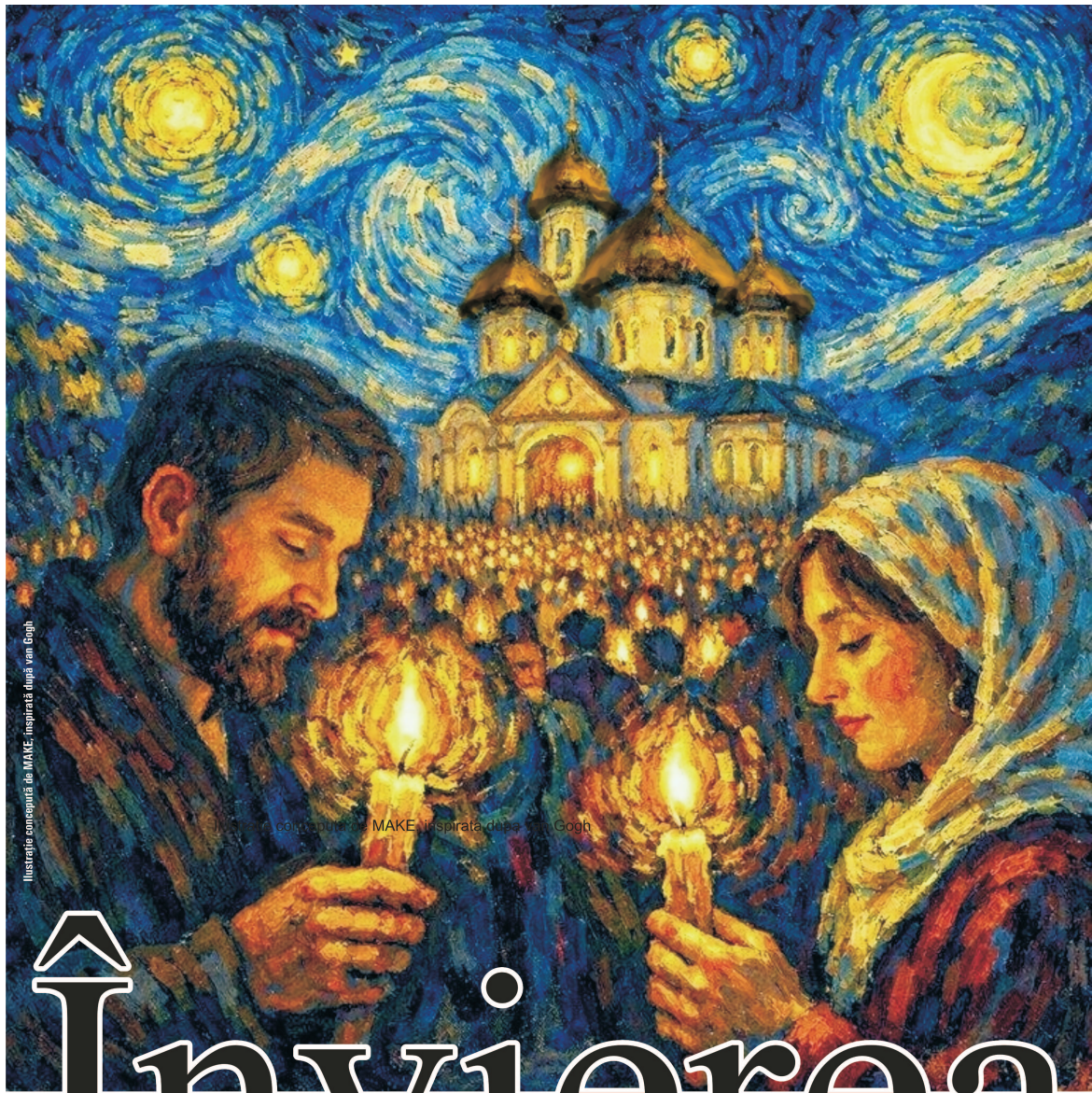
PAGINA 12

GRAM AUR = 671,1764 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,5292 RON

EURO = 5,0949 RON

DOLAR = 4,3602 RON

Ilustrație concepută de MAKE, inspirată după van Gogh.

Ilustrație concepută de MAKE, inspirată după van Gogh.

Înviererea la masa de Paște

Masa de Paște nu a fost și nu este doar o adunare, mai mică sau mai mare, în care se consumă alimente elaborate. Este o scenă tăcută pe care se joacă, an de an, aceeași piesă cu actori care se mai și schimbă, cu personaje noi și drăgălașe și cu absențe apăsătoare.

DAN NICOLAE

În bucătărie, cu zile înainte, începe febra pregătirilor. Nu este doar gătit, este un ritual încărcat de simboluri și tradiții. Oudăle se aleg cu grijă, se spală, se așază cuminiți în oale, iar roșul care le va îmbrăca nu este doar o culoare, ci un simbol încăpănat al vieții care refuză să se stingă. Cozonacul crește lent, ca o promisiune, iar mirosul lui se însinuează în pereți, în perdele, în amintiri. Cămea de miel sfărăie discret,

iar în jurul ei se adună povești spuse pe jumătate, glume repetate și tăceri care spun mai mult decât cuvintele. Casa se transformă. Se șterge praful nu doar de pe mobilă, ci și din gesturi. Se așază fețe de masă scoase doar o dată pe an, se aliniază farfuriile care au văzut generații întregi și se verifică, aproape obsesiv, dacă totul este „ca la carte”. Pentru că de Paște nu se acceptă improvizajul. După o lungă trudă și o pregătire minuțioasă vine și momentul

magic. Masa e pregătită. Pe ea o lumânare arde încet, cu o flacără care tremură ușor, ca și cum ar ști că veghează nu doar peste cei prezenți, ci și peste cei absenți. În jurul mesei, scaunele se ocupă unul câte unul. Vocile se așază peste zgomotul tăcut al murilor, iar ciocnirea ouălor devine, pentru câteva clipe, centrul universului. Dar există întotdeauna și acele scaune care rămân goale. Nu sunt lângă sine acolo din neatenție. Nimeni nu le mută. Nimeni nu le ocupă. Sunt, poate,

ceva mai sincere parte a mesei de Paște. Pentru că ele sunt pentru cei care nu mai vin, dar care nu au plecat cu adevărat niciodată. Mama care frământa cozonacul „după ochi”, tatăl care ciocnea primul ou, un văr care râdea uneori prea tare. Acum sunt doar în amintire, dar de Paște par mai aproape decât în oricare alt moment al anului. Se vorbește despre ei în direcții, cu tandrețe, cu fraze începute și neaterminate. Uneori, cineva tace mai mult decât de obicei. Alteleori, ci-

neva zâmbește fără motiv aparent. În realitate, masa devine un loc de întâlnire între lumi, cea a prezentului și viitorului plin de speranță și cea a memoriei. Masa de Paște este, în fond, o formă de rezistență. Împotriva uitării. Împotriva timpului care rupe și desparte. Este felul nostru de a spune că, în ciuda tuturor plecărilor, rămâne ceva care nu poate fi luat: ritualul, memoria, iubirea transmisă din gest în gest, de la o generație la alta. ■